

Висновок № 49

Щодо серії публікацій про Приватне підприємство

«Торговий дім “Галпідшипник”»

м. Київ

18 листопада 2021

I. Зміст скарги та обставини справи

1. До Незалежної медійної ради звернувся представник Приватного підприємства «Торговий дім “Галпідшипник”» Г. Багмут (лист вих. № 0055/21 від 11.06.2021) щодо оцінювання низки матеріалів на предмет порушення законодавства, а також базових професійних стандартів журналістики. Крім того, в скарзі містилося прохання «посприяти видаленню відповідної недостовірної інформації з мережі Інтернет».

2. 4 серпня 2021 р. Незалежна медійна рада на підставі пункту 12 Положення про раду прийняла дану скаргу до розгляду з огляду на суспільну значущість цього випадку, зокрема масштаб поширення інформації.

3. **Перша серія публікацій.** У невстановлену дату в соціальній мережі «Фейсбук» користувач, якого медіа ідентифікували як «Назара Приходька», нібито зробив [допис](#). Його зміст зводився до звинувачень ПП «Галпідшипник» у сприянні проросійським бойовикам на Сході України у формі ведення діяльності на окупованих територіях щодо продажу там підшипникової продукції. Наразі допис із соцмережі видалено, але на нього наявне посилання в матеріалах таких медіа:

3.1. [Публікація](#) інтернет-видання Lenta.UA «“Галпідшипник” допомагає з ремонтом техніки бойовикам “ДНР” — експерт», датована 21 квітня 2021 р., автором вказано Євгена Медведєва. У матеріалі стверджується, що ПП «Галпідшипник» *«постачає власні товари у окупований бойовиками Донецьк. Завдяки цьому окупанти мають змогу ремонтувати бойову техніку, яка потім вбиває українських солдат»*. Відомості подають з посиланням на вказаного користувача фейсбуку, якого названо «блогером і політичним експертом», фактично весь матеріал побудовано на його розповіді.

3.2. [Публікація](#) інтернет-видання «Голос.ЮА» «“Галподшипник” допомагає окупантам ремонтувати техніку, которая убивает воинов ВСУ, — експерт» теж від 21 квітня 2021 р., але без зазначення автора. За змістом вона є практично ідентичною публікації Lenta.UA, але також містила гіперпосилання на вказаний допис у соцмережі «Фейсбук» з виведенням його зображення посеред тексту публікації, яке наразі не відбивається через видалення допису.

3.3. У скарзі також вказано на дві [публікації](#) на [вебсайті](#) «Стрічка.КОМ», які наразі вже видалено.

4. Допис Олексія Голобуцького в соціальній мережі «Фейсбук» та подальші публікації. 1 червня 2021 р. Олексій Голобуцький зробив [допис](#), у якому нагадав про попередній допис користувача «Назара Приходька» (надавши гіперлінк) з посиланням на нього ж, стверджуючи, що ПП «Галпідшипник» є посередником під час продажу підшипників на окупованих територіях. Також він навів сім фото, пояснивши, що це «бланки “денеєрівського “Галпідшипника МТС” із лого “Галпідшипника” і навіть українською мовою за воєнні 2014—2015 роки». Далі пан Голобуцький стверджує, що на початку війни питання таких постачань уже порушувалося, але Олександр Тільман пояснював, що його компанія не має стосунку до «Галпідшипник МТС», зареєстрованого в т.зв. «ДНР», а її склади на Донбасі просто захопили й привласнили продукцію, хоча, на думку О. Голобуцького, такої привласненої продукції не вистачило б, щоб ще досі її там продавати. Посилаючись на неназване джерело, останній вказує, що підшипники зараз нібито «возять із Запоріжжя» й до цього «має стосунок львівський “Галпідшипник”». А зв’язок цих постачань з ПП «Галпідшипник» начебто приховали за структурами з не настільки схожими формулюваннями найменувань (ФОП Шаповалов, Opel).

4.1. Публікація інтернет-видання «КиевВласть». [Матеріал](#) «Шведська компанія SKF спонсорує бойовиків ДНР запчастинами для техніки — політолог» опубліковано 2 червня 2021 р., автором указано Олексія Ветрова. Публікація починається з такого абзацу (пунктуацію збережено): «В окупованому Росією Донецьку досі відбувається продаж підшипників, шведської компанії SKF, яка є світовим лідером з їхнього виробництва. В тому числі, ці деталі використовуються для ремонту техніки на території окупованих частин Луганської та Донецької областей». Потім подано розлогу цитату О. Голобуцького й наведено фото його допису з фейсбуку, а після нього знову розлогі цитати, перемежовані короткими абзацами з його ж непрямою мовою. Коментарів ПП «Галпідшипник», відповідної шведської компанії або незалежних експертів у матеріалі не наведено й не зазначено, чи намагалося видання їх отримати. Матеріал ілюстровано фото людей у військовій формі з георгіївськими стрічками.

4.2. Мережа сайтів Zaxid.Media передрукувала матеріал з «КиевВласти» на таких сайтах: «[НОВОСТИ.ТЕРНОПІЛЬ](#)», «[НОВОСТИ.ПОЛТАВА](#)», «[НОВОСТИ.СУМИ](#)» та «[НОВОСТИ.ЧЕРНІГІВ](#)», але з перекладом російською й під іншою назвою — «СМИ: Шведская компания SKF спонсирует боевиков ДНР запчастями для техники». Гіперпосилань у цих передруках не подано, всі вони ілюстровані фото людини у військовій формі з георгіївською стрічкою на тлі прапора т.зв. «ДНР». Автора матеріалу в передруках не вказано, як і точної дати їхнього оприлюднення (лише вказівка на кількість місяців з моменту виходу матеріалів).

4.3. Також 2 червня 2021 р. вебсайт «Рупор Київщини» [передрукував](#) матеріал «Шведська компанія SKF спонсорує бойовиків ДНР запчастинами для техніки — політолог» зі звичайним згадуванням видання «КиевВласть» у тексті (без гіперпосилання). Матеріал містить зображення допису п. Голобуцького в соцмережі (з можливістю перейти на нього за посиланням) та фото людей у військовій формі з георгіївськими стрічками. Автора тексту не зазначено.

4.4. 2 червня 2021 р. Національний антикорупційний портал «Антикор» опублікував [матеріал](#) «Шведська SKF веде бізнес з продажу автозапчастин у ДНР та спонсорує бойовиків — експерт» без зазначення автора, але з тим самим текстом, що й публікація «КиївВласти», хоча і без посилання на неї. Матеріал містить аж два гіперпосилання на допис О. Голобуцького, на початку вміщено фото коробок з логотипу SKF, яке є обрізаним варіантом одного з фото в згаданому дописі у фейсбуці.

4.5. Крім того, в скарзі зазначено ще дві публікації, які наразі видалено відповідними сайтами, а саме редакціями [Знай.ЮА](#) та новинного агрегатора [МУ.УА](#).

5. Межі розгляду. Незалежна медійна рада, з огляду на п.п. 1 і 4 [Положення](#) про НМР, розглядає саме оскаржені матеріали медіа та надає їм оцінку, але не може надавати й не надає оцінки особам, згаданим у матеріалах, чи їхнім діям поза інформаційною сферою. Цей висновок не може слугувати підтвердженням чи спростуванням правдивості звинувачень, зроблених у розглядуваних матеріалах.

II. Регулювання

1. Конституція України

Стаття 34. Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань

Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати й поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб — на свій вибір.

Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету й неупередженості правосуддя.

2. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод (Європейська конвенція з прав людини)

Стаття 10. Свобода вираження поглядів

1. Кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів. Ця стаття не перешкоджає державам вимагати ліцензування діяльності радіомовних, телевізійних або кінематографічних підприємств.

2. Здійснення цих свобод, оскільки воно пов'язане з обов'язками і відповідальністю, може підлягати таким формальностям, умовам, обмеженням або санкціям, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадської безпеки, для

запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі, для захисту репутації чи прав інших осіб, для запобігання розголошенню конфіденційної інформації або для підтримання авторитету і безсторонності суду.

3. Закон України «[Про друковані засоби масової інформації \(пресу\) в Україні](#)»

Частина 1 **статті 1**: «В цьому Законі під друкованими засобами масової інформації (пресою) в Україні розуміються періодичні і такі, що продовжуються, видання, які виходять під постійною назвою, з періодичністю один і більше номерів (випусків) протягом року на підставі свідоцтва про державну реєстрацію».

Частина 2 **статті 5**: «Дія цього Закону поширюється на друковані засоби масової інформації, засновані в Україні, а також на друковані засоби масової інформації інших держав, які розповсюджуються в Україні».

4. Закон України «[Про інформаційні агентства](#)»

Преамбула: «Цей Закон, відповідно до Конституції України, інших законів України та міжнародно-правових документів, закріплює правові основи діяльності в Україні інформаційних агентств та їх міжнародного співробітництва».

5. [Цивільний кодекс України](#)

Частина 1 **статті 91**: «Юридична особа здатна мати такі ж цивільні права та обов'язки (цивільну правоздатність), як і фізична особа, крім тих, які за своєю природою можуть належати лише людині».

Стаття 275. Захист особистого немайнового права

1. Фізична особа має право на захист свого особистого немайнового права від протиправних посягань інших осіб. Захист особистого немайнового права здійснюється способами, встановленими [главою 3](#) цього Кодексу.

2. Захист особистого немайнового права може здійснюватися також іншим способом відповідно до змісту цього права, способу його порушення та наслідків, що їх спричинило це порушення.

Стаття 277. Спростування недостовірної інформації

1. Фізична особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї та (або) членів її сім'ї недостовірної інформації, має право на відповідь, а також на спростування цієї інформації.

[...]

4. Спростування недостовірної інформації здійснюється особою, яка поширила інформацію.

[...]

Якщо особа, яка поширила недостовірну інформацію, невідома, фізична особа, право якої порушено, може звернутися до суду із заявою про встановлення факту недостовірності цієї інформації та її спростування.

[...]

6. Фізична особа, особисті немайнові права якої порушено у друкованих або інших засобах масової інформації, має право на відповідь, а також на спростування недостовірної інформації у тому ж засобі масової інформації в порядку, встановленому законом.

Якщо відповідь та спростування у тому ж засобі масової інформації є неможливими у зв'язку з його припиненням, така відповідь та спростування мають бути оприлюднені в іншому засобі масової інформації за рахунок особи, яка поширила недостовірну інформацію.

Спростування недостовірної інформації здійснюється незалежно від вини особи, яка її поширила.

[...]

7. Спростування недостовірної інформації здійснюється у такий же спосіб, у який вона була поширена.

Стаття 299. Право на недоторканність ділової репутації

1. Фізична особа має право на недоторканність своєї ділової репутації.
2. Фізична особа може звернутися до суду з позовом про захист своєї ділової репутації.

Стаття 302. Право на інформацію

1. Фізична особа має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію.

[...]

2. Фізична особа, яка поширює інформацію, зобов'язана переконатися в її достовірності.

6. Кодекс етики українського журналіста (редакція 2013 року)

6. Повага до права громадськості на повну та об'єктивну інформацію про факти та події є найпершим обов'язком журналіста. Журналісти та редактори повинні здійснювати кроки для перевірки автентичності всіх повідомлень, відео- та аудіоматеріалів, отриманих від представників загалу, фрилансерів, пресслужб та інших джерел.

9. Факти, судження та припущення мають бути чітко відокремлені одне від одного. Неприпустимим є розповсюдження інформації, що містить упередженість чи необґрунтовані звинувачення.

10. Точки зору опонентів, у тому числі тих, хто став об'єктом журналістської критики, мають бути представлені збалансовано. Так само мають бути подані оцінки незалежних експертів.

7. Резолюція ПАРЄ 1003 (1993) «Про етичні принципи журналістики»

4. Поширення повідомлень має базуватися на принципі достовірності, що забезпечується відповідними засобами перевірки й доказів, а також на неупередженості подання, опису й розповіді. Чутки не мають бути складовою повідомлень. Заголовки та виклад повідомлень мають відбивати сутність поданих фактів і даних якомога точніше.

[...]

21. Журналістика не має змінювати правдиву й неупереджену інформацію або чесні думки, використовувати їх на користь ЗМІ, намагаючись створити чи сформувані громадську думку, оскільки законність журналістики ґрунтується на ефективній повазі до основоположного права громадян на інформацію як на складовій поваги до демократичних цінностей. Тому журналістика, пов'язана із законними розслідуваннями, обмежується достовірністю й чесністю інформації та думок і несумісна з журналістськими кампаніями, що проводяться на підставі заздалегідь випрацюваних позицій і спеціальних інтересів.

III. Оцінювання дотримання вимог законодавства та професійних стандартів у публікаціях

1. Питання торгівлі з окупованими РФ територіями та продовження роботи там українських підприємств є особливо чутливою темою і становить в Україні суспільний інтерес, і такі випадки мають висвітлюватися медіа. З'ясовувати факти такої торгівлі можуть правоохоронні органи, суд. Медіа зі свого боку, зокрема з власної ініціативи, можуть зібрати й перевірити дані, що вказують на ознаки такої торгівлі. Незалежна медійна рада не є ані правоохоронним органом, ані медіа, але в її компетенції перебуває питання оцінювання того, наскільки якісно відповідно до професійних стандартів та законодавства медіа подали повідомлення про відповідну діяльність українського підприємства.

2. В оскаржених публікаціях містяться серйозні звинувачення щодо ПП «Галпідшипник» якщо не з погляду права, то з погляду сприйняття їх суспільством. Публікації зводяться фактично до переказів повідомлень у соціальній мережі без якої-небудь додаткової інформації по суті. Залежно від того, на яке джерело йде посилання, оскаржені матеріали становлять дві великі групи публікацій, але, зважаючи на значну подібність змісту, рада розглядає їх сукупно.

3. Європейський суд із прав людини в рішенні щодо [справи](#) «Видавнича компанія Алітія ЛТД та Константінідес проти Кіпру» зазначає:

«48. Суд відзначає, що імунітет, надаваний медіа за умови їх відповідності заданим вимогам [qualified privilege], є винятковим захистом, що має забезпечити свободу комунікації без загрози судових позовів, навіть якщо така комунікація включає дифамаційні твердження про факти, правдивість яких не може бути доведена. Імунітет звільняє газети від їхнього звичайного обов'язку перевіряти дифамаційні фактологічні твердження за умови — якщо брати до уваги всі значущі обставини, — що газета діяла за стандартами відповідальної журналістики (див. *Times Newspaper Ltd v. the United Kingdom* (dec.), no. [23676/03](#) and [3002/03](#), 11 жовтня 2005 р.).

49. У попередніх справах, коли суд мав вирішити, чи звільняти газети від їхнього звичайного обов'язку перевіряти фактологічні твердження, які були дифамаційними щодо приватних осіб, суд реалізовував свою дискрецію, беручи до уваги різні

фактори, зокрема природу та ступінь дифамації, а також межу, до якої газета може розумно вважати свої джерела надійними в контексті таких тверджень (*Bladet Tromsø and Stensaas v. Norway* [GC], no. [21980/93](#), § 66, ECHR 1999-III). Ці фактори, у свою чергу, вимагають розгляду інших елементів, як-от авторитет джерела (*Bladet Tromsø and Stensaas*, цит. вище), чи провела газета дослідження в розумному обсязі перед публікацією матеріалу (*Prager and Oberschlick v. Austria*, ріш. від 26 квітня 1995 р., § 37), чи подала вона розповідь у розумно збалансованому вигляді (*Bergens Tidende and Others v. Norway*, № [26132/95](#), § 57), а також чи надала газета знеславленим суб'єктам можливість захистити себе (*Bergens Tidende and Others v. Norway*, цит. вище, § 58).

[...]

51. На завершення суд зазначає, що місцевий суд, який заслухав і детально розглянув свідчення заявників, дійшов висновку, що останні діяли зі злим умислом, публікуючи надзвичайно дифамаційні звинувачення й не роблячи суттєвих спроб перевірити їх перед публікацією, і це демонструє байдужість заявників щодо правдивості їхніх тверджень. [...] На думку суду, заявники мали розуміти, що після публікації цілої серії матеріалів із серйозними дифамаційними фактологічними твердженнями, базованими на сумнівних джерелах, не даючи звинуваченому розумної можливості прокоментувати закиди або принаймні не роблячи спроби подати його точку зору, заявники явно будуть вважатися такими, що не відповідають стандартам "відповідальної журналістики" і в результаті вони не зможуть скористатися імунітетом».

4. В усіх розглядуваних публікаціях наявне джерело звинувачень та об'єкт критики (ПП «Галпідшипник»). Водночас в усіх матеріалах відсутня позиція звинуваченого підприємства і не зазначено, чи редакції медіа намагалися її отримати. Природно, що в цитованих / переказаних у матеріалах дописах з фейсбуку відсутній баланс точок зору, адже відповідні користувачі соцмережі не зв'язані професійними стандартами журналістики. Але це не звільняє медіа від обов'язку збалансувати подання інформації, розкриваючи тему, порушену в соцмережі. Як і не звільняє від цього факт передруку матеріалів з одного онлайн-медіа іншим (аналогії з можливим звільненням від відповідальності в разі передруку в пресі рада вважає недоречними, оскільки йдеться про питання етики, а не законодавства, водночас для онлайн-медіа відсутнє відповідне законодавче регулювання).

Тобто в усіх оскаржених публікаціях порушено професійний стандарт збалансованого подання інформації.

5. Далі розглянемо аспект перевірки інформації та її джерел. Одним з елементів перевірки інформації мало б виступити звернення по коментарі до ПП «Галпідшипник», але в публікаціях нічого не вказує на спроби таких звернень з боку редакцій медіа, як було констатовано в попередньому пункті цього висновку.

Єдиними джерелами інформації в кожній із груп оскаржених публікацій є дописи в соцмережі «Фейсбук». Перший за хронологією допис, який нібито спричинив появу однієї групи публікацій, наразі вже не доступний, що вказує на ймовірне його видалення самим автором або соціальною мережею. Ми не можемо достеменно стверджувати про причину зникнення допису, проте з огляду на джерела та сумнівність матеріалу має право на життя підозра в застосуванні відомої технології вкидів, коли первинне джерело зникає через певний час після поширення повідомлення.

Другий за хронологією допис зробив користувач з неперифікованого акаунту. Власне, особа пана Голобуцького також викликає питання: він занесений інтернет-виданням «Тексти» до [бази](#) псевдосоціологів та прихованих піарників на основі фактів, що потрактовані як його заангажованість і сприяння певним політикам.

У розглядуваних публікаціях не залучено коментарів справді незалежних експертів, які могли б спробувати пояснити контекст того, в який спосіб зазвичай постачають деталі для техніки на окуповані території, який там обсяг ринку, попит, чи може така підшипникова продукція використовуватися на військовій техніці (на що натякається в публікаціях — див. нижче) та ін. У публікаціях також немає ознак того, що медіа намагалися самі з'ясувати, що це за підшипники, хто такий ФОП Шаповалов та інші структури, вказані як посередники «Галпідшипника» в дописі із соцмережі.

Тобто редакції медіа та інформаційних ресурсів фактично проігнорували аспект перевірки інформації та її джерел.

6. За відсутності таких елементів, як збалансоване подання інформації, її перевірка та аналіз джерел, не можна говорити й про дотримання стандарту повного подання інформації.

7. Розглядувані публікації, базовані на дописі п. Голобуцького (крім публікації «Антикору»), проілюстровано фото проросійських бойовиків, хоча в самих їхніх текстах чітко не сказано, що відповідні підшипники використовуються в бойовій техніці, це поняття не тотожне техніці бойовиків (цілком імовірно, що воєнізовані формування можуть використовувати й цивільні авто). У першій серії публікацій, базованій нібито на дописі п. Приходька, згадується саме про бойову техніку. Проте ніде не зазначено, про які саме підшипники може йтися, чи можуть вони використовуватися в бойовій техніці, на що було звернуто увагу вище, тому твердження про ремонт бойової техніки виглядають голосливими. Фото з допису О. Голобуцького не вказують на купівлю підшипників саме воєнізованими структурами. Отже, не зрозуміло, на підставі чого зроблено висновки / натяки щодо ремонту саме бойової техніки противника з використанням відповідних підшипників.

Окремо від цього Незалежна медійна рада звертає увагу, що, як констатовано вище, попри серйозність звинувачень у жодній з публікацій не подано коментарів ПП «Галпідшипник», джерела інформації є сумнівними, а перевірки повідомлень редакціями не проведено. Це вказує на необ'єктивність та упередженість подання інформації у вказаних публікаціях.

8. Такі медіа, як Лента.ЮА, Голос.ЮА та «Антикор», винесли тезу про постачання автозапчастин до «ДНР» у заголовки з посиланням на «експерта». У виданні «Антикор» публікацію розміщено в рубриках «Позиція», «Коментарі». Тобто від початку вказано на суб'єктивний характер повідомлення, а публікації не розміщено в новинних рубриках.

Натомість у виданнях «Рупор Київщини», «КиевВласть» та виданнях групи «ЗахідМедіа» відповідні публікації містяться в рубриці «Новини». Або, як в останньому випадку, сама назва сайтів указує на нібито новинний характер їхніх матеріалів, а в заголовках іде посилання вже на «ЗМІ» замість вказівки на фізичну особу. Тобто під виглядом новини подається суб'єктивна думка, що є порушенням професійного стандарту відокремлення фактів від коментарів. Медійна рада вважає, що розміщення матеріалу в новинній рубриці накладає на редакцію більше зобов'язань, ніж, до прикладу, в розділі аналітики. Зроблена в соцмережах публікація на суспільно важливу тематику сама по собі є фактом, але новинний матеріал не

висвітлює цей факт як такий. У цьому випадку йдеться про інформування аудиторії видань щодо нібито певної діяльності ПП «Галпідшипник», хоча насправді аудиторії подають лише суб'єктивну, а можливо, і свідомо маніпулятивну позицію автора допису в соцмережі, а не об'єктивні факти. В дописі із соцмережі «Фейсбук» містяться фактологічні твердження, але новинні матеріали не містять ознак того, що редакції перевіряли відповідні твердження, і це встановлено в цьому висновку вище. Замість самих фактів там подано розлогі цитати п. Голобуцького. Тобто першоджерело інформації в новинних матеріалах було підмінено упередженим коментатором.

9. Щодо перевірки розглядуваних публікацій на предмет порушень законів України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» та «Про інформаційні агентства», то рада бере до уваги, що всі публікації були здійснені на вебсайтах і жодне з відповідних медіа не позначило себе як газету чи інформагентство. Зважаючи на сферу дії та регульованих суб'єктів згаданих двох законів, немає підстав вважати, що ці публікації підпадають під їхнє регулювання. Стосовно порушення норм Цивільного кодексу України, то вище, в п. 5 цього висновку, встановлено відсутність належної перевірки інформації з боку редакцій онлайн-медіа та інформаційних ресурсів. Тому необхідно визнати порушення редакціями ч. 2 ст. 302 ЦКУ.

Питання достовірності поширеної інформації регулюється ст. 277 ЦКУ, в чинній редакції якої відсутня презумпція добропорядності (колишня ч. 3 статті). З огляду на це не можна презюмувати, що поширена про ПП «Галпідшипник» інформація є недостовірною, на підставі її негативного характеру, але вказане підприємство має право звернутися до суду з відповідним позовом.

10. Щодо прохання в скарзі посприяти видаленню вказаних публікацій, то Незалежна медійна рада не має компетенції видаляти матеріали, але оцінки, надані в цьому висновку, можуть слугувати для відповідних редакцій підставою видалити або виправити ці публікації.

11. Медійна рада також не розглядає в цьому висновку ті з оскаржених публікацій, які були видалені із сайтів, з огляду на відсутність предмета для дослідження.

IV. Висновки

Незалежна медійна рада вважає, що в таких публікаціях інформаційних ресурсів Lenta.UA («Галпідшипник» допомагає з ремонтом техніки бойовикам «ДНР» — експерт»), Голос.ЮА («Галподшипник» допомагає окупантам ремонтувати техніку, которая убивает воинов ВСУ, — експерт»), «КиевВласть» («Шведська компанія SKF спонсорує бойовиків ДНР запчастинами для техніки — політолог»), мережі сайтів Zaxid.Media («СМИ: Шведская компания SKF спонсирует боевиков ДНР запчастями для техники»), вебсайту «Рупор Київщини» («Шведська компанія SKF спонсорує бойовиків ДНР запчастинами для техніки — політолог»), Національного антикорупційного порталу «Антикор» (Шведська SKF веде бізнес з продажу автозапчастин у ДНР та спонсорує бойовиків — експерт») порушено п.п. 6, 9, 10 Кодексу етики українського журналіста, а також ч. 2 ст. 302 Цивільного кодексу України.

Медійна рада не досліджувала правдивості чи неправдивості інформації про постачання підшипників на окуповані території.

Результати голосування: «За» — 8;

«Проти» — 0 ;

«Утримуюсь» — 3.

Секретар Незалежної медійної ради

О. Голуб

Секретар Незалежної медійної ради

П. Моїсєєв